

snika prosimo, da nas čimprej obišče, kajti tega ne smemo in nečemo trpeti, da bi klerikalci tudi pri volitvah s švindelno nastopali. Torej še enkrat: govorili bomo o teh volitvah še odločno besedo!

Trbovlje hočejo zdaj prvaški klerikalci pod črni jezuitovski klobuk spraviti. Ta občina je bila doslej vedno naprednega mišljenja. Delavci poznajo vsakdanjo kruto borbo za obstanek in se zato ne pustijo farbat s praznimi obljubami črnih „odrešenikov“. Leta sem je bilo trboveljsko prebivalstvo do skrajnosti protiklerikalno. Nobene veljave in nobenega pomena niso imeli ti klerikalci, katerim so dali knapi zaradi raznih volilnih sleparij ime „ajmohtarjev“. Vsak „ajmohter“ je žviljal v Trbovljah splošno zaničevanje, kajti ljudje so ga takoj spoznali za brez značajneža. Iz prepričanja ni nikdo klerikalcev, razven tistih par tercijalk moškega in ženskega spola, ki mislijo, da je vsaka farovska kuharica „od Boga poslana“. Med to tercijalsko revščino spada poleg pobožne Šilkovke tudi paznik Župan. Mož ima gotovo daljšo brado nego pamet. Ali zbral je s pomočjo kaplanov nekaj enakih bratcev skupaj, ki so temlažje agitirali, ker je stalo trboveljsko liberalstvo v znamenju Roševske bande. Klaverno in moralično propalo „Roševstvo“ je diskreditiralo napredno misel v Trbovljah. Zato so imeli klerikalci lahko delo za agitacijo in Zupanova setev je šla v klasje. . . . Preteklo nedeljo je bil v Trbovljah klerikalni „Društveni dom“ odprt. Po vsem svetu se je napehtal denar za to kočjo in zato je vsa ta slavnost le smešna komedija. Rudarji se pač poživljajo na te noratije popovskih hujskačev. Vsled tega so bili pri celi slavnosti domačini le gledalci, ki so z veseljem opazovali, kako so se Zupani, Korošci in Benkoviči na glavo postavljali. Pomagali so jim „orli“, katerim je ljudstvo dalo pravo ime „čuki“. Fantki so pokazali, da znajo skakati in — ministrirati. Zanimivo je, da je imel „cerkveni govor“ dr. Tone Korošec. Možakar torej še ni pozabil, da je tonzuriran. Govoril je o „ljubezni do bližnjega“. Mi se ne šalimo: to je resnica! Tone Korošec je govoril o ljubezni do bližnjega. Trboveljski tretjoredniki so temu politikujočemu kaplanu seveda vse verjeli. Eden je bil tako ginjen, da se je ves solzen v Zupanovo suknjo vseknil. Na slavnosti sami pa je imel dr. Benkovič prvo besedo. Mož je tako velik kakor Miklavčičev Peter. Povedal ni niti besedice o svojih prevelikih računih. Rekel je pa, da naj bi se „društveni dom“ imenoval „Zupanov dom“. Po našem mnenju bi bilo še boljše, ako bi se imenoval „ajmohtarski dom“. Popoldne so pa „čuki“ nastopili. Bil je veliki „hec“ za knape. Ali se klerikalci v resnici domišljujejo, da bodejo Trbovlje „dobili“? Oj kako se motijo. Rudarji so trezno misleči ljudje, ki ne bodejo nikdar v črni rog trobili. Kakor je za Roševsko bando, tako bode i za črnuhe v Trbovljah odklenalo!

Tudi v Ormožu se je pričela v zadnjem času narodnjaška hujskarija živo razširjati. V mestu samem je sicer prav malo „navdušenih“ prva-

kov. Zato se jih vedno odzunaj, zlasti iz Hrvatskega, vabi. Prvaški nadučitelj Rajšp pa niti s tem ni zadovoljen. On hoče celo nedolžno deco z narodnjaško hujskarijo zastopiti. To je pokazal zlasti ob letošnjem šolskem zaključku. Namesto da bi deco na Avstrijo ali na 60 letnico našega vladarja opozarjal, priredil je raje „Stanko Vrazovo“ slavnost. Ta Stanko Vraz gotovo ni kriv, da se ga danes Rajšpi spominjajo. Mož je bil „ilirskega“ prepričanja in je spisal nekaj hrvatskih pesen. Izobraženi Slovenci (kakor n. p. dr. Prijatelj) ga nimajo za posebno važnega. Rajšpu se tudi gotovo ni šlo za Vraza, na katerega ga je brčkone šele kaplan Stuhec opozoril. On je hotel le v Ormožu narodnjaško demonstracijo napraviti in je v ta namen nedolžno deco izabil. Prišla je čreda srbskih, črnogorskih in kranjskih narodnjakov, ki so se enkrat v čitalnici opijani. Bog jim požegnaj! Otroci so Rajšpa poslušali. Potem so morali z anilonom barvane „kraheler“ piti. Telesno se jih je torej z anilonom zastropilo, duševno pa z Rajšpovim „govorom“. Rajšpa je morala šolska oblast že opetovano na njegovo dolžnost opozoriti. Mož naj otroke pošteno vzgaja, kajti zato je plačan. Narodne hujskarije pa ne potrebujemo. Opozarjamo oblast na to postopanje in upamo, da se bode kmetske otroke varovalo pred neumnimi komedijami narodnjaških šolmaštrov. Amen!

Infamija in to najgrša, najpodeljša infamija je, kar čerkari neki doktorski šribar v „Narodni dnevnik“ glede požarniškega sestanka v Ptuj. Dotični smrkolin pač ni vreden, da bi zadnjemu gasilcu škornje slekel. Pribijemo le, da je vsa njegova čerkarija od prve do zadnje besede zlagana. Požarniška slavnost v Ptuj se je izvršila na tako znameniti način, tako krasno in dostojno, da je lahko vsaki enaki prireditvi v vzgled. Slovenski hujskači pa so s svojo zagriženostjo le dokazali, da nimajo nobenega pojma o dostojnosti. Pljuvajte, prvaki, požarniki se vašemu bevskanju le smeji! Oslovski glas ne gré v nebasa, pa čeprav je v „Narodnem dnevniku“ natiskan!

V Bukovcih pri Ptuj hočejo požarno brambo uresničiti. Vsak pametni človek mora priznati, da je to velika potreba. Požarna bramba pa zamore le obstojati, ako je pri deželni zvezi. In zato mora imeti tudi nemško komando. Pametni ljudje smatrajo to za samo ob sebi umevno. V uredništvu mariborskega „Slov. gospodarja“ pa ni pametnih ljudi. Zato se dotični tepci in njih dopisuni jeziijo in spodikajo nad nemško komando. „Gospodarjev“ dopisun sicer gotovo ne bode nikdar gasil, — k večjem svojo žejo pri farovski kuharici. Ali povemo mu, da so moške v Bukovcih dovolj pametni in se poživljajo na njegove nauke ter nasvete. Požarna bramba je preresna uredba, da bi se zaradi nje s takimi smrkovimi dopisunčki prepirali! Toliko „Gospodarju“ v odgovor!

V spodnji sv. Kunigundi imajo fajmoštra Antona Kociper, ki nam je poslal na naš članek v 36. številki tako grozovito neumni „popravek“ po § 19, da človek res ne ve, ali je ta pobo-

ni gospod pregloboko v glažek pogledal, ali pa je bolan v glavi. Ta duhoviti „popravek“ je naravnost sramota za človeka, ki se pristiha v „inteligenci“ in ki je vendar tudi po šolah blate trgjal. Vrgli smo to bedasto, otroško čekarijo v koš. Kociper naj nas toži; kot zastopnika mu priporočamo dr. Rosino ali pa dr. Brumena, ki sta že obadva s svojimi „popravki“ proti našemu uredniku sodnijsko propadla. Kociper pa naj vboga svojega nekdanjega tovariša Aškercu vzame naj kozarec vode; s polovico vode naj si ohladi čelo, drugo polovico pa naj izpije.

Zastrupljenje krvi. V Lačavesi pri sv. Bolfengu se je ranila Marija Štampar s koso na nogi. Zanemarila je malo rano. Vsled tega se ji je kri zastropila in revica je morala umreti.

Tatvina. Hlapec Joža Gril v Žalcu ukradel je F. Piklu kolo v vrednosti 250 K in še nekaj drugih predmetov. Dali so ga pod ključ.

Samomor. V Celju se je ustrelil računski podčastnik Franc Heber iz Trgovca v ptujskem okraju.

Dolgoprstež je neki 16 letni kmetski fant, ki je te dni iz zapore v Konjicah ušel. Pokradel je celo vrsto predmetov; sploh je vkradel vse, kar mu je pod roko prišlo. Tata so dali zopet pod ključ.

O groznem umoru, ki se je izvršil v sv. Lovrencu v slov. gor. se nam še poroča: 60 letni kočar Johan Krepša iz Podole bil je vodja večje tatvinske družbe. Kot prica je pa pri sodnji neke druge tatove zelo očrnil. Med temi sta bila tudi neki Hoinik in Šori. Ta dva lopova sta sklenila, da se nad Krepšo krvavo maščujeta. Vpila sta po vasi: „Še danes mora biti Krepša hin“. Zvečer sta res v njegovo hišo vlomila. Krepša je stanoval sam s svojima dvema otrokoma v starosti 4 in 7 let. Njegova žena sedi namreč 20 mesecev v mariborski ječi in to tudi zaradi tatvine. Njegov 20 letni sin pa je bil v bolnišnici; Šori ga je bil namreč težko na glavi ranil. Hoinik in Šori sta prišla Krepšo pri rokah in nogah in ga vlekla v sadonosen. Tam sta ga vrgla na tla in sta zbijala s poleni toliko časa po njegovi glavi, da je bil mrtev. Grozni udarci, s katerimi sta Krepši glavo popolnoma zdrobila, so se čuli v sosednih hišah. Ali ljudje se niso upali vrn. Popoldne istega dne prišel je Krepšovi sin iz bolnišnice. Otroka sta mu jokaje povedala, kako je bil oče umorjen. Mrliča je našel na cesti. Kmetje se morilcev bojijo in hodijo oboroženi okoli. Čas bi bil, da bi se par takih morilcev na vislice spravilo, kajti par let zapore jim itak nič ne stori.

Nesreča. Pri oranju so se splašile krave posestnika Martina Sterbal v Stojncih. Plug je šel nesrečnežu čez noge in ga je težko poškodoval.

Vlomili so lopovi v kopeljsko hišico graščaka Janica pri Celju in ukradli precej perila.

Pri vožnji udarila je štanga hlapca Franca Ferk v Panceču pri Slov. Gradcu tako močno čez žleodec, da je kmalu nato umrl.

Rudarska smrt. V jami v Fohnsdorfu se je podrl neki zid. Dva rudniška kovača in en rudar so našli pri temu svojo smrt. Nesrečneži se pišejo Gollob, Rienen in Bratok.

Porotno sodišče v Mariboru prične 19. t. m. svoje zasedanje. Doslej so naznanjeni sledeči slučaj: Dnè 19. Marija Kaševic (požig); Franc Kobale (posilstvo); 21. Johan Traucer, Johan Kosterwein in Jožef Hercenjok (umor in uboj); 22., 23. in 24. Anton Kmetec (zopetna obravnava zaradi umora).

Iz Koroškega.

Koroški „popravkarji“.

Z našimi članki o velikanskemu farskemu polomu na Koroškem smo slovenske posojilničarje v živo zadeli. Danes je dokazano, da je cela vrsta slovenskih posojilnic udeležena pri temu polomu in vsled brezvestnosti svojih črnih vodij zapravila tisoče kmetskih denarjev. Podnačelnik bankerotne centralne kase je monsignore Podgorc, glavni stebel „S. Mira“ in slovenski voditelj. Ali zdaj se hoče to klerikalno lumparijo, s katero se je koroškim kmetom skoraj 4 milijone kron oropalo, na nesramni način zatajiti. V ta namen so si slovenski prijatelji sleparjev Weiss in Kasperja izmislili otroški neverni Nahujskali, so namreč vse slovenske posojilnice na Koroškem, da nam prstejo po-

Zrakoplovec Spelterini.

Znameniti kapitan Spelterini preprovil je že opetovano visoke „Alpe“. Pred kratkem storil je to zopet v zrakoplovu „Sirius“, katerega kaže naša slika. Balon se je dvignil pri mestu Mürren v zrak in je preprovil bernske terwalliserske „alpe“. Na zemljo prišel je pri italijanskemu mestu Turinu. V gondoli balona sta se nahajala poleg kapitana še nadvojvoda Franc Salvator avstrijski in baron Rothschild iz Dunaja.

